ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Γιώτα Ιωαννίδου

Η γαλλική κυβέρνηση προωθεί την υποχρεωτική ένταξη όλων των δεκαεξάρηδων, κοριτσιών και αγοριών, στην «Καθολική Εθνική Υπηρεσία» μια μίνι στρατιωτική θητεία, για να τσακίσει τις νεανικές τάσεις ανυπακοής.

Είναι γνώριμες οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες παλιών σχολικών προαυλίων, που απεικονίζουν πιτσιρικάδες με ομοιόμορφη ενδυμασία, σε πλήρη στοίχιση. Η «γραμμή» έπρεπε να τηρείται ολόισια και τα ηχηρά «στοιχηθείτε» και «ατενώς» του δασκάλου το εξασφάλιζαν κάθε πρωινό. Η «γραμμή» οριζόταν από την **ιεραρχία του ύψους** και υπάκουε στην προσταγή του διευθυντή. Ενοποιούσε τους μαθητές και τις μαθήτριες όχι μεταξύ τους, αλλά σαν ένα πειθαρχημένο σύνολο υπό την μπαγκέτα της σχολικής εξουσίας. Όποιος έβγαινε εκτός γραμμής ήταν συνήθως για τιμωρία και έπρεπε να γίνει αντικείμενο μαζικού στιγματισμού ή και χλευασμού.

Αυτές τις εικόνες φαίνεται να νοστάλγησε ο Μακρόν και εισηγείται ουσιαστικά την επαναφορά της υποχρεωτικότητας μιας μίνι στρατιωτικής θητείας μέσω του προγράμματος ένταξης όλων των νέων δεκαεξάρηδων, κοριτσιών και αγοριών, στην «Καθολική Εθνική Υπηρεσία» (Universal National Service). Η διαβούλευση για την πρόταση ξεκίνησε, με στόχο την έναρξη εφαρμογής του προγράμματος στις αρχές του επόμενου έτους, σύμφωνα με το BBC. Τι επιδιώκουν όμως ο Γάλλος πρόεδρος και η κυβέρνησή του; Είναι αυτός δρόμος ενθάρρυνσης των νέων για να πάρουν μέρος στην κοινωνική ζωή του έθνους και εξασφάλισης της κοινωνικής συνοχής, όπως διατείνονται;

Ο Εμανουέλ Μακρόν κληρονόμησε μια νέα γενιά οργισμένη και μπαρουτοκαπνισμένη από την πολυήμερη εξέγερση ενάντια στον αντεργατικό νόμο **«Ελ Κομρί»** της κυβέρνησης Ολάντ, την άνοιξη του 2016. Νεολαία και εργαζόμενοι απέναντι σε ένα νόμο που υποσχόταν ελευθερία στον εργοδότη για δωδεκάωρη δουλειά, χαμηλότερους μισθούς, ελαστικές

σχέσεις και απολύσεις. Έκαναν πεδίο μάχης το Παρίσι και πολλές πόλεις και δέχτηκαν άγρια καταστολή.

Τη γενιά αυτή προσπάθησε να γονατίσει η γαλλική κυβέρνηση χτυπώντας τα μορφωτικά της δικαιώματα με νόμους ενίσχυσης των ταξικών φραγμών στην εισαγωγή στα Πανεπιστήμια και κατηγοριοποίησης απολυτηρίων και πτυχίων, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς. Το φοιτητικό κίνημα αντίστασης που πλημμύρησε τους δρόμους και τις πανεπιστημιακές καταλήψεις, την άνοιξη του 2018, ξύπνησε στην αστική τάξη τις πιο άσχημες μνήμες του γαλλικού Μάη του 68.

Βιομηχανία κοινωνικού ελέγχου με πρώτη ύλη το φόβο και την αποδοχή της υποταγής

Το ερώτημα λοιπόν μιας νεολαίας που παρά την επίθεση εναντίον της αποτελεί αστάθμητο παράγοντα για την συνοχή του συστήματος, τίθεται διαρκώς. Ένας καπιταλισμός σε κρίση, που αναζητά διέξοδο δημεύοντας το παρόν των ανθρώπων και το μέλλον της ανθρωπότητας, δεν μπορεί να εξασφαλίσει ανοχή καλλιεργώντας έστω και ψεύτικες προσδοκίες στους νέους. Γεννά φόβο, ανασφάλεια, ατομισμό, απόγνωση αλλά και οργή και αμφισβήτηση και εξέγερση αφού αποδεικνύει την ανικανότητά του. Προκαλεί με τις ασπίδες του αλλά αδυνατεί να επιβάλλει τις προτεραιότητές του. Υποτάσσει τους νέους στην ανάγκη της επιβίωσης αλλά και τους επαναστατικοποιεί εναντίον του στην αναζήτηση της μεγαλύτερης ανάγκης* της ζωής που συνθλίβει.

Ο Μακρόν και κάθε διαχειριστής της αστικής πολιτικής, θέλει να τιθασεύσει τη νεολαία που ανάμεσα σε αυτές τις αντιφάσεις βρίσκει δρόμους να δημιουργεί συνεχώς ρωγμές στις καπιταλιστικές «κανονικότητες» του αδύνατου. *«Δεν θα υποχωρήσω σε τίποτε απέναντι στους τεμπέληδες, στους κυνικούς και τους ακραίους»,* δήλωνε γι αυτή τη νεολαία, στην ομιλία του, το φθινόπωρο του 2017, στο λόφο της Πνύκας.

Γι αυτό τα κρατικά προγράμματα που θα επιδιώκουν να πειθαρχήσουν τη νεολαία θα πληθαίνουν. Στη γραμμή, με σφυρίχτρα και διαταγές, πειθαρχία και στρατώνα. Βιομηχανία κοινωνικού ελέγχου με πρώτη ύλη το φόβο και την αποδοχή της υποταγής. Όταν το **δικαίωμα στην ιδιοκτησία** γίνεται σιγά – σιγά **το μόνο δικαίωμα** όλο και λιγότερων ανθρώπων και η ταξική ανισότητα γιγαντώνεται, τότε θα προβάλλεται από το σύστημα ως μόνη δυνατή ισότητα η ψευδαίσθηση που δημιουργεί η ισοπέδωση της **στρατιωτικής**

ομοιομορφίας και πειθαρχίας για το μεγαλείο του Έθνους. Γιατί καπιταλισμός δε σημαίνει μόνο τζάμπα εργασία και εκμετάλλευση αλλά και **ιδεολογική ηγεμονία** και **πολιτική κυριαρχία.**

Η νέα γενιά στη Γαλλία και παντού, πέρα από τη μάχη για μόρφωση και αξιοπρεπή δουλειά (αλλά και για να την κερδίσει), πρέπει να δώσει τη μάχη των ιδεών, προτάσσοντας τις νέες, **απελευθερωτικές αξίες μιας άλλης κοινωνίας.**

Εκτός από το σύνθημα *«Χρόνια πολλά, Καρλ Μαρξ. Είχες δίκιο»*, του πλακάτ που κρατούσαν οι φοιτητές στη Βαστίλη, τη φετινή Πρωτομαγιά, η Μισέλ και ο Φιλίπ χρειάζεται να ξεδιπλώσουν τις σημαίες της δικής τους συλλογικής ανυπακοής απέναντι στο σύγχρονο στρατωνισμό και την πεποίθηση του δίκιου που φιλοδοξεί να νικήσει.

Πηγή: ΠΡΙΝ